

Új határidő számítás a hatósági eljárásokban 2018. január 1-től

A 2018. január 1-én hatályba lépő az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL törvény (Ákr.), hatékonysági elvének híven, szakít az általános ügyintézési határidő jogintézményének jelenleg még hatályos szabályozásával.

Az ügyintézési határidőbe be nem számítható időtartamok széles köre okán olyan mértékben váltak kiszámíthatatlanná a határidők, hogy az az Alaptörvényben megfogalmazott jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményével összeegyeztethetlenné vált. Ezért az Ákr-ben való ügyintézési határidő újr szabályozása az Alaptörvényben említett **ésszerű határidőben való ügyintézés** követelményét vette alapul. Szemben a hatályos szabályozással, az Ákr. intézményesít egy hatvan napos „bruttó” határidőt (ügyintézési határidőt), amely alatt az ügyet érdemi döntéssel le kell zárni. Azonban ez a hatvan nap csak az un. teljes eljárásra vonatkozik. Egyebekben az új ügyintézési határidők ennél lényegesen rövidebbek:

- automatikus döntéshozatali eljárásnál **24 óra**,

- sommás eljárásnál **nyolc nap**.

(Sommás eljárásra akkor van lehetőség, ha a hiánytalan kérelem, annak mellékletei és a hatóság rendelkezésére álló információk alapján a tényállás tisztázott és nincs ellenérdekű ügyfél.)

Általános határidőként nyolc napot határoz meg az új törvény, ha valamely eljárási cselekmény teljesítésének vagy végzés meghozatalának határidejéről törvény vagy kormányrendelet külön nem rendelkezik.

A teljes eljárásra irányadó ügyintézési határidőbe csak szűken meghatározott időtartamok nem számíthatók bele, annak érdekében, hogy a hatvan nap alatt az ügyet döntéssel be lehessen fejezni. Például olyan események időtartama, amelyek a hatóságok érdekkörében merülnek fel (ideértve a megkeresés, a szakhatósági eljárás ideje stb.) nem szolgálhatnak az ügyintézési határidő meghosszabbodására.

Új elem az órában megállapított határidő

A törvény a napokban, hónapokban és években megállapított határidő mellett új elemként szabályozza az órákban megállapított határidő számítását. Fontos újítás továbbá, hogy az ügyintézési határidő abban az esetben is lejár, amennyiben annak utolsó napja olyan napra esik, amelyen a hatóságnál a munka szünetel.

Ugyanakkor a törvény garanciális követelményként azt is előírja, hogy az ügyintézési határidő letelte előtt 15 nappal az ügyben már soron kívül kell eljárni, annak érdekében, hogy az ügyintézési határidő utolsó napjáig az ügy (érdemi) határozattal befejezhető legyen. E követelmény alapján a határidő letelte előtt a hatóságnak minden ésszerű lépést meg kell tennie az ügy befejezése érdekében.

Természetesen a törvény kivételesen egyes bonyolultabb eljárásokban hosszabb ügyintézési határidőt is megenged. Az ilyen ügyekben a teljes eljárásra irányadó hatvan napnál hosszabb ügyintézési határidő lehetséges.

Az ügyintézési határidő túllépése a hatóság illeték- és díj visszafizetési kötelezettségével jár

Az ügyintézési határidő túllépését a hatóság illeték- és díj visszafizetési kötelezettségével szankcionálja a törvény, vagyis mentesíti az ügyfelet az eljárási költségek megfizetése alól. Fontos megemlíteni, hogy ezen jogkövetkezmények alkalmazandóak akkor is, ha a hatóság például a rövid határidejű automatikus döntéshozatali eljárás vagy a sommás eljárás szabályait indokolatlanul mellőzi.

A fentiek alapján a korábbiaknál erőteljesebben áll fenn a jogi lehetőség arra, hogy a hatósági eljárások felgyorsításával egy az ügyintézés hatékonyságának a növelésével ténylegesen ügyfélbaráttá váljon a közigazgatás, aminek a gyakorlati megvalósulása azonban legfeljebb csak remélhető egyelőre.